

a dla raka długoszczypcego (*Potamobius leptodactylus* Esch.) — 10 cm, licząc od początku głowy do końca tarczy ogonowej.

§ 19. Dokonywanie połowu raków, które nie osiągnęły wymiarów ochronnych, jest wzbronione.

§ 20. Dokonywanie połowu samic raka w czasie od 15 października do 31 lipca, samców zaś w czasie od 15 października do 15 marca jest wzbronione.

§ 21. Raki, złowione przypadkiem wbrew postanowieniom §§ 19 i 20, należy, o ile są żywe, niezwłocznie z całą ostrożnością wpuścić do tej samej wody, w której je złowiono.

§ 22. Łowienie raków przez wyciąganie ich z nor lub przez niszczenie ich kryjówek jest wzbronione.

§ 23. W wodach, w których raki z powodu powolnego wzrostu nie osiągają wymiarów ochronnych (§ 18), wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na łowienie raków o wymiarach mniejszych, nie mniejszych wszakże niż 7 cm.

§ 24. Przepisy zawarte w §§ 5, 6, 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie do raków.

III. ZAKAZY PRZEWOZU, OBROTU I UŻYTKOWANIA RYB I RAKÓW W ZWIĄZKU Z ICH OCHRONĄ.

§ 25. Wzbronione jest przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, kupowanie, sprzedawanie, wystawianie na sprzedaż ryb lub raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony (§ 2 i § 20), jak również ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych wymiarów ochronnych (§ 1 i § 18). Zakaz powyższy nie dotyczy ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w wodach morskich, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

§ 26. Beczki, baseny, skrzynie, kosze i inne przedmioty, używane do przewozu i przesyłki ryb i raków, winny być w sposób wyraźny zaopatrzone w nazwisko i adres wysyłającego.

IV. POSTANOWIENIE KOŃCOWE.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

875.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 listopada 1932 r.

w sprawie taksy aptekarskiej.

Na podstawie art. 2 pkt. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63, poz. 371), art. 380 ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw z 1905 r. t. XIII), § 7 ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. Nr. 5), art. 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) zarządzam co następuje:

§ 1. Apteki, uprawnione do sprzedaży środków lekarskich, winny pobierać ceny maksymalne niższe przynajmniej o 15% od cen, wyszczególnionych w części pierwszej i niższe przynajmniej o 10% od cen wyszczególnionych w części drugiej taksy aptekarskiej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 604).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

876.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 listopada 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie telefonicznej ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711) częściowo uzupełnionej i zmienionej rozporządzeniami z dnia 14 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 353), z dnia 20 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424), z dnia 27 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 582), z dnia 9 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 646) i z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 676), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia: